

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 204/22

V Lucemburku dne 15. prosince 2022

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-124/21 P | International Skating Union v. Komise

Generální advokát Rantos navrhuje zrušit rozsudek Tribunálu, který potvrdil protisoutěžní povahu pravidel Mezinárodní bruslařské unie

Navrhuje vrátit věc Tribunálu

International Skating Union (Mezinárodní bruslařská unie, dále jen „ISU“) navrhuje částečné zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2020, International Skating Union v. Komise (T-93/18). V tomto rozsudku Tribunál částečně zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 8. prosince 2017 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP.¹ Komise ve svém rozhodnutí z prosince 2017 prohlásila, že pravidla Mezinárodní bruslařské unie (ISU), která stanoví přísné sankce vůči sportovcům, kteří se účastní rychlobruslařských akcí, které ISU neuznává, jsou v rozporu s unijními pravidly v oblasti hospodářské soutěže.

Souběžně podali vedlejší kasační opravný prostředek směřující rovněž k částečnému zrušení napadeného rozsudku dva sportovci, na základě jejichž stížnosti zahájila Komise řízení proti ISU. Tito sportovci napadají část napadeného rozsudku, ve které měl Tribunál za to, že výlučný a povinný mechanismus rozhodčího řízení, jež ISU zavedla, nelze považovat za mechanismus „posilující“ omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu dovozené Komisí.

Generální advokát Athanasios Rantos ve svém stanovisku, které dnes přednesl, navrhuje zrušit rozsudek a vrátit věc Tribunálu.

K uplatňování práva hospodářské soutěže na pravidla vydaná sportovními svazy

Ve svých úvodních poznámkách generální advokát vyjasnil **analytický rámec, který je třeba použít při analýze pravidel vydávaných sportovními svazy z hlediska práva hospodářské soutěže**. Připomenul, že pravidla řídících sportovních orgánů, jako jsou pravidla ISU, se v zásadě nevymykají použití unijního práva hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že jde o pravidla stanovená sportovními svazy, se tak může ukázat jako relevantní odkaz na zvláštní povahu sportu uvedený v článku 165 SFEU, a to zejména pro účely posouzení případných odůvodnění omezení hospodářské soutěže.

Generální advokát připomenul, že podle judikatury Soudního dvora² v případech, že omezující účinky, které vyplývají ze sporného pravidla sportovního svazu, bylo možné rozumně považovat za nezbytné pro zajištění legitimního „sportovního“ cíle, nevztahuje se na tato opatření čl. 101 odst. 1 SFEU. Je to však podmíněno tím, že tyto účinky nejdou nad rámec toho, co je pro zajištění tohoto cíle nezbytné.

S ohledem na roli tradičně přisuzovanou sportovním svazům se tyto svazy vystavují riziku střetu zájmů, který vyplývá zaprvé ze skutečnosti, že mají regulační pravomoc, a zadruhé z toho, že současně zajišťují hospodářskou činnost.

¹ Pokud jde o okolnosti předcházející sporu, viz [TZ 159/20](#).

² V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2006, Meca-Medina a Majcen v. Komise ([C-519/04 P](#)), jakož i [TZ 65/06](#).

Generální advokát zdůraznil, že **pouhá skutečnost, že tentýž subjekt současně vykonává funkci regulátora a funkci organizátora sportovních soutěží, sama o sobě nezakládá porušení unijního práva hospodářské soutěže**. Kromě toho základní povinností sportovního svazu nacházejícího se v situaci ISU je dbát na to, aby tyto třetí osoby nebyly nedůvodně zbaveny přístupu na trh do té míry, že by tím byla narušena hospodářská soutěž na tomto trhu. **Sportovní svazy mohou za určitých podmínek odepřít třetím osobám přístup na trh, aniž by se přitom jednalo o porušení práva hospodářské soutěže, a to za podmínky, že je toto odepření odůvodněno legitimními cíli a opatření přijatá těmito svazy jsou těmto cílům přiměřená.**

Ke kasačnímu opravnému prostředku

Generální advokát analyzoval, zda Tribunál podal správný výklad čl. 101 odst. 1 SFEU, když potvrdil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatovalo existenci omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

Vyvstává otázka, zda Tribunál mohl provést „kombinovanou“ či „souběžnou“ analýzu existence omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu a neexistence objektivní odůvodněnosti a přiměřenosti tohoto omezení. Generální advokát konstatoval, že tento přístup Tribunálu je zdrojem určitých nejasností, jelikož z něho jasně nevyplývá analýza, která byla provedena. V prvním kroku Tribunál zvolil klasický přístup určení omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, když nejprve analyzoval obsah pravidel způsobilosti. Nicméně v druhém kroku, v rámci zkoumání cílů těchto pravidel, Tribunál podle všeho posoudil tato pravidla ve světle kritérií formulovaných v rozsudku *Meca-Medina*, který se týká objektivně odůvodněné povahy konstatovaných omezení hospodářské soutěže.

Generální advokát uvedl, že stanovisko Tribunálu, co se týče jak výkladu obsahu pravidel ISU, tak jeho posouzení týkajícího se nepřiměřenosti pravidel ISU, které ho vedly k závěru, že došlo k omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, je neopodstatněné. Znamenalo by totiž rozšíření pojmu „omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu“, které by bylo v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora trvající na restriktivním výkladu tohoto pojmu.

Generální advokát tedy dospěl k závěru, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že pravidla ISU označil za omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, a navrhl vyhovět prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku a zrušit rozsudek Tribunálu v rozsahu, v němž bylo konstatováno omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

Generální advokát nicméně konstatoval, že je ještě třeba určit, zda je omezení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU „důsledkem“ dotčených dohod. Tento aspekt sporu ovšem předpokládá přezkum skutkových otázek na základě okolností, které nebyly Tribunálem v napadeném rozsudku posouzeny. Dále vzhledem k tomu, že otázky týkající se analýzy účinků na hospodářskou soutěž nebyly projednány před Soudním dvorem, věc se v tomto ohledu nenachází ve stavu, kdy by o ní mohlo být rozhodnuto. Proto **generální advokát navrhl vrátit věc Tribunálu a konstatovat, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

Generální advokát zkoumal, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že rozhodčí pravidla ISU posilují omezení hospodářské soutěže způsobené pravidly způsobilosti, která ISU vytvořila. Kladel si otázku, zda Komise mohla správně kvalifikovat mechanismus použití výlučného a povinného rozhodčího řízení jako „skutečnost posilující“ omezení hospodářské soutěže v rámci samostatné analýzy, oddělené od konstatování protiprávního jednání, kterýžto přístup podle jeho názoru vyvolává otázky, jelikož Komise neměla za to, že rozhodčí doložka může sama o sobě být protiprávním jednáním.

Generální advokát se domníval, že Tribunál právem uznal, že použití výlučného a povinného mechanismu rozhodčího řízení je obecně uznávaný způsob řešení sporů a uzavření rozhodčí doložky samo o sobě soutěž neomezuje. Uvedl rovněž, že použití rozhodčího řízení může být v projednávané věci odůvodnitelné oprávněnými zájmy souvisejícími s požadavkem, aby byly sportovní spory řešeny specializovaným soudním orgánem.

Pokud jde o rozhodčí řízení svěřené CAS, měl generální advokát za to, že toto řízení není srovnatelné s rozhodčím řízením dohodnutým mezi členskými státy a smluvními stranami soukromého práva v rámci dvoustranných dohod o investicích, jež byly dotčeny v rozsudcích Achmea³ a PL Holdings⁴. V důsledku toho zásady vyplývající z judikatury vycházející z těchto rozsudků nejsou použitelné na rozhodčí řízení dotčené v projednávané věci, jelikož toto rozhodčí řízení nemůže snižovat plnou účinnost a jednotnost unijního práva.

Generální advokát dospěl k závěru, že Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že mechanismus použití výlučného a povinného rozhodčího řízení nemůže být kvalifikován jako „skutečnost posilující“ dotčené omezení hospodářské soutěže.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: K Soudnímu dvoru lze podat kasační opravný prostředek omezený na právní otázky proti rozsudku nebo usnesení Tribunálu. Tento kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a odůvodněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud stav věci umožňuje jeho rozhodnutí, může Soudní dvůr sám vydat konečné rozhodnutí ve věci. V opačném případě vrátí věc Tribunálu, který je vázán rozhodnutím o opravném prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na « [Europe by Satellite](#) » ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

³ Rozsudek ze dne 6. března 2018, Achmea (C-284/16), jakož i TZ 26/18.

⁴ Rozsudek ze dne 26. října 2021, PL Holdings (C-109/20), jakož i TZ 190/21.